

Návrh inscenací k zařazení do programu FEMAD - tvůrčí dílny mladého amatérského divadla v Lábci n.Cidlinou 1987

Na základě jednání programové komise FEMAD dne 8.6.1987 předkládá tato níže uvedený návrh inscenací k zařazení do programu FEMAD 1987 a připojuje charakteristiky jednotlivých inscenací. Návrh zohledňuje, kromě poslání a cílů FEMAD, i technicko-provozní hlediska (paralelní možnost současné produkce a přípravy inscenací k produkci), tj. požadavek rovnoměrného rozložení do dvou odlišných hracích prostor, které připouští maximální rozdíl o jednu inscenaci.

Inscenace do kukátkového hracího prostoru či sálu KD :

- Malé divadlo ZK ROH Severočeských tukových závodů k.p. Ústí n.L.
S.I.Witkiewicz - A nakonec choromyslní
- Divadlo AHA! MěKS Lysá nad Labem
M.Pokorný na motivy hry W.Shakespeara - Sen
- DS M.A.Bazovského - vzorný kolektiv ZUČ MKS a ZDOS Turany
W.Shakespeare - Sen noci
- DS Vicena SKP Ústí nad Orlicí
O.Daněk - Vévodkyně valdštejnských vojsk
- DS Jak se vám jelo Dopravních podniků hl.m.Prahy KD
M.Eliade, P.Lébl - Had
- Recitační skupina Vpřed ZO SSM PKS Praha
L.Tuček - Milovník příběhů
- Tylovo divadlo OB Ořechov u Brna
A.Jarry - Ubu králem aneb Sen Václava Kubuly

Inscenace do variabilního prostoru Sokolovny:

- LJS "C" SK ROH Svitavy
manž.Šefrnovi, E.Lear - Edward
- Dětský DS LŠU Olomouc
Lidová pohádka - Stojí hruška
- Dětský LJS Tatrmani OB Sudoměřice u Bechyně
M.Lukešová - A když je někdy všecko na draka
- "C" divadlo - bývalé Studio Josefa Skřivana OKVS Brno I
Staří sumerové, J.Haidler - Gilgameš
- Lucerna KDP hl.m.Prahy
W.Gombrowicz - Yvona, princezna Burgundská
- Divadlo do kapsy Klubu mládeže SSM III Hradec Králové
E.Zámečnicková a kolektiv - Prométheus
- Dětský DS LŠU Písek
R.Gosciny, M.Husinecká - Buď fit!

Náhradní inscenace do variabilního prostoru Sokolovny:

- Anfas MĚKS Černošice

E. a Vl. Zajícovi - Kotel

- DS Domu kultury Sigma Olomouc

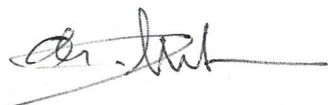
J. Roubal volně na motivy W. Saroyana - A od toho tygra vy strach nemáte?

Programová komise navrhuje spojit krátká představení Dětských DS LŠU Olomouc a Tatrmani Banský Sudoměřice u Bech. do jednoho bloku. Kratičké vystoupení LŠU Písek doporučuje využít jako vsuvku programu. Pro dostatečný počet inspirativních inscenací nedoporučuje zařazovat inscenace profesionálních souborů, v případě potřeby využít dalších vybraných inscenací, které neobsahuje tento návrh.

Navrhované inscenace nejsou s výjimkou náhradních řazeny v návrhu podle pořadí důležitosti.

V Kaplici 16.6.1987

Vyhotovil: dr. M. Strotzer

Charakteristiky inscenací

Malé divadlo Ústí n.L. - S.I.Witkiewicz - A nakonec choromyslní

Režisér Malého divadla Rudolf Felzmann inscenuje dvě aktovky polského malíře, estetika, divadelního teoretika, prozaika a dramatika jako celistvé celovečerní představení. Zatím co první aktovka "Šílená lokomotiva" je karikaturou - groteskním odrazem skutečnosti, jsou v druhé aktovce "Matka" odkrývány kořeny zobrazované skutečnosti. V tom nabývá na smysluplnosti spojení tématicky odlišných aktovek. Tématem první aktovky je neschopnost kolektivu zamezit jednání jednotlivců, kteří se svými činy postavili mimo zákon a svým bezohledným a šíleným jednáním ohrožují životy všech členů kolektivu. Tématem druhé aktovky je zrada pokrokových ideí za účelem osobního obohacení materiálními statky. Inscenovaná látka vyžaduje volbu takových výrazových prostředků, které jsou charakteristické značnou mírou nadsázky a stylizace a umožňující organické sepětí obsahu a formy. Inscenace je příkladem a zajímavým pokusem nalézání živé odpovídající formy pro aktuální myšlenkové sdělení. Vedle toho je přínosem pro svoji dramaturgickou objektivnost, neboť se jedná patrně o vůbec první uvedení Witkiewiczova díla na našich jevištích, k němuž dalo impuls vydání jeho některých her v Odeonu v minulém roce jako příspěvek k stému výročí narození autora.

Divadlo AHA! Lysá n.L. - M.Pokorný na motivy hry W.Shakespeara - S e n

M.Pokorný, režisér souboru, inspirován Shakespearovým Snem noci svatojánské, vytvořil svébytnou a originální předlohu pro vznik inscenace apelativní svým myšlenkovým sdělením a mající všechny znaky syntetického divadelního tvaru. Usilovná kolektivní a vpravdě tvořivá práce dala vzniknout inscenaci, v níž je plně využito hereckých, pěveckých, hudebních a výtvarných dispozic souboru. Lyský Sen je ve své podstatě apelem proti netvořivému způsobu života. Nastavuje zrcadlo takovým médiím a takovému působení, která programově odvádí člověka od životní reality a tvořivé činnosti, i všem, kdo s^{ím} ať bezděčně či záměrně, podvolují. Nastavuje však zrcadlo i těm, kdo jsou sice svými kořeny spjatí s životní realitou, ale svým diletantismem, netečností a nesvědomitostí je ve zvýšedcích své činnosti popírají.

Výsledek práce souboru z Lysé n.L. je inspirativní zvláště pro svou výraznou divadelnost, pramenící z cílevědomého úsilí o syntetický divadelní tvar, neméně pak pro vysokou úroveň moderního divadelního myšlení, usilujícího o nezjednodušující ztvárnění skutečnosti.

DS M.A.Bazovského Turany - W.Shakespeare - Sen noci

Soubor z Turan inscenuje v režii profesionálního režiséra Martinského divadla Ľubomíra Pauloviče Shakespearův Sen noci svatojánské jako výraznou divadelní podívanou, vedoucí k závažnému myšlenkovému sdělení o naší netečnosti k problémům druhých, a to i v případech, kdy jsme svědky páchané zvěle na našich soukmenovcích. Ľ.Paulovič jde

spolu se souborem v myšlenkovém sdělení však ještě dál a nenahlíží na jevové stránky zobrazované skutečnosti zjednodušeně. Osobitým výkladem dramatických postav, zvláště Oberona, Heleny a ěmeslníků staví dialekticky proti sobě různou kvalitu životních přístupů, postojů a činnů. To mu také dovoluje, aby závěrečným myšlenkovým posláním byl apel proti apatii, umožňující zvůli a neoprávněné nadřazování se nad ostatní.

Režie a herci užívají širokou škálu výrazových prostředků, od psychologicko-realistického hereckého projevu v postavě Heleny až po příšnou hereckou stylizaci, charakteristickou výraznou pohybovou (až artistní) složkou. Stejně širokou škálou oplývá výtvarná, kostýmní a výrazná hudební složka inscenace. Tato rozmanitost použitých prostředků je příležitostí k diskusi o možnostech syntézy různorodých výrazových prostředků. Zajímavý inscenační tvar, obsahující závažné myšlenkové poselství, skýtá navíc ve spojení s inscenací souboru z Lysé n.L. příležitost porovnání dvou různých přístupů ke stejné výchozí látce.

IS Vicena Ústí nad Orlicí - O.Daněk - Vévodkyně valdštejnských vojsk

Hra Oldřicha Daněka Vévodkyně valdštejnských vojsk patří k nejpozoruhodnějším současným českým titulům posledních let, a to jak svým silným protiválečným obsahem, tak specifickou divadelní formou. IS Vicena SKP Ústí n.Orlicí přistoupil k předloze s plnou zodpovědností a vědomím, že pouze ryze divadelními výrazovými prostředky lze Daněkův text adekvátně přetlumočit. A to se A.Gregarovi a kolektivu podařilo. Režisér zvolil antiiluzivní přístup a pomocí náznakové scény a kostýmů, razantní rytmiizaci jednotlivých scén, hudební složkou a zcizujícími hereckými prostředky vytvořil působivý a apelující obraz, odsuzující válečnou mašinérii, které padne za oběť vše přirozené a lidské. Jedná se o velmi zdařilou a inspirující práci na poli tzv.interpretačního divadla.

IS Jak se vám jelo Praha - M.Eliade, P.Lébl - H a d

Scénická adaptace povídky rumunského autora z 30.let. Jejím tématem je ironická konfrontace zúženého a zploštělého světa maloměstáka se silami přírody, kterým dala podobu tisíciletá paměť lidstva, uložená v bájích, legendách, pohádkách, a které člověka stále ještě obklopují jako děsivé i přitažlivé tajemství.

Zdivadelnění prozaické předlohy se tu neděje prostřednictvím klasické dramatizace, ale obrazným zveřejňováním emocionálního a iracionálního podtextu jednotlivých reálných situací skupiny lidí na cestě na tradiční slavnost. Téma inscenace není postizitelné racionální tezí. Pochopení, přesněji procítění toho, o čem jde, vyrůstá z emoce, záměrně buzené v divákovi na mnoha místech až s překvapivou silou. Osou, kolem níž se soustřeďuje dramatické napětí, je postava nevěsty - má být provdána za dobrou partii, kterou schvaluje její rodina mnohem ohnivěji než ona sama - a chlapce, který přichází v náznaku lidového kroje úplně odjinud, dělá společností velmi zvláštního průvodce, organizuje pro ni podivné hry, obkrouží ji tajuplností, občaruje starou legendou a nako-

nec dosáhne svého - dívka se vytrhne ze své rodiny a utáká za ním. Je to útěk za láskou, životem, možná za smrtí, v každém případě však za něčím opravdovým, silným, smělym, nekaširovaným.

Inscenace se opírá především o složku výtvarnou a hudební, o smělá řešení mizanscén, v dobrém slova smyslu efektních. Její působivost slábne v těch chvílích, kdy je úkol probudit v divákovi emoci přenesen jen na herce samé. Pro studijní účely FEMAD je inscenace zvláště zajímavá. Je totiž nesena docela opačným divadelním názorem než je tzv. chudé divadlo, do nedávné doby převládající. Je to pokus zmobilizovat všechny složky divadelního výrazu k maximu působivosti, v několika směrech už úspěšný pokus o mizické, v podstatě lyrické divadlo něčeho, co by se dalo nazvat citovou senzací. Jistě bezděčně, ale zřetelně navazuje na lyrismus a mizičnost předválečného E.F.Buriana.

Recitační skupina Vpřed Praha - Lumír Tuček - Milovník příběhů

Recitační skupina Vpřed náleží již několik let k předním souborům autorského divadla. Je známa svobytnou poetikou, projevující se zvláště frázováním a výraznou rytmiizací slovního projevu, jež vychází z hudebních zdrojů a vzorů. Tato poetika je uplatněna i v nejnovější inscenaci skupiny Vpřed Milovník příběhů. Oproti předchozím inscenacím, v nichž převládala orchestrace celého kolektivu, pracující prostředky voice bandu, nabývá v Milovníku příběhů na významu vytváření hereckých postav. Hra je, jak ostatně předznamenává její podtitulek, breviářem útržkovitých vzájemně nesouvisejících příběhů. Tato mozaika příběhů má však přese jenom jednotící linku, sledující názory a jednání dnešní střední generace v kontrapozici k názorům a jednání jejich dětí. Tato zvolená forma souzní s tématem hry. Tím je kritický pohled mladé generace na své rodiče a jejich vrstevníky, ale také na sebe samu. Kdo má malý cíl, ten není schopen velkých či opravdových činnů - to je stručné vyjádření hlavní myšlenky inscenace, která vznikla na základě původní textové předlohy vedoucího souboru Lumíra Tučka. Zdá se, že ve svém básnickém nazírání na všední život obyčejných lidí, mladou generaci, jejich pracovní prostředí a vztahy - což je u Tučka charakteristické - došel nejdál právě v Milovníku příběhů.

Inscenace je inspirativní pro svou svobytnou poetiku, použité výrazové prostředky, zvláště však, a to je skutečně ojedinělé, pro smysluplnou generační výpověď. Ceně na této generační výpovědi je to, že není pouhopouhým jednostranným ~~pohledem~~ kritickým pohledem, a že se angažuje v úsilí o změnu negativních jevů, které zobrazuje.

Tylovo divadlo Ořechov u Brna - A.Jarry - Ubu králem aneb Sen Václava Kubely

Král Ubu měl premiéru v roce 1896 v Paříži a vyvolal historický divadelní skandál. S rozmachem a dravou fantazií, která čerpala mnohý podnět z Rabelaise, zesměšnil Jarry fetiš buržoasní pokrytecké morálky i formy oficiálního divadla. Postavil na jeviště před šokované diváky otce a matku Ubu a dal jim projít několika fantastickými dobrodružstvími ve formě jakéhosi středověkého mystéria, ovšem naruby. Král Ubu je tělnatě zosobnění absolutního egocentrismu. Pod heslem, že nic lidského mu není cizí, kořistí, krađe,

podvádí, vraždí naprosto otevřeně, bez zábran, s jediným odůvodněním: jemu to tak vyhovuje. Oficiální buržoasní divadelní veřejnost tím byla pochopitelně krajně pobouřena, zato mladí nadšeně tleskali. Od té doby se stal Král Ubu patronem, k němuž se odvolávaly všechny pokrokové pokusy avantgardy nejen Francouzské. Julius Fučík nadšeně uvítal v r.1928 uvedení Krále Ubu v Osvochozeném divadle v režii Honzlově s J.Werichem v titulní roli a poznamenal, že "je z dramát, které objevujeme vždy znovu, abychom se vždy znovu těšili."

Přes zjednodušení významů původního textu, ke kterému dochází úpravou profesionálního režiséra souboru Vlastimila Pešky, neztrácí hra nic ze své přirozené hravosti, humoru a muzikálnosti. Úprava pomohla zvládnout obtížný text jednak nutným zkrácením, ale hlavně tím, že zdvojuje titulní postavu. Celá se odehrává jako sen Václava Kubuly, který zprvu jen nezáuštěčně sleduje veškeré počínání, postupně se do něj zapojuje a nakonec se s otcem Ubu ztotožní. Forma snu tu má logiku v propojení na "stránky z živočichopisu dnešních měšťáků."

Inscenace je přínosná z hlediska dramaturgického výběru a úpravy. Je ukázkou nezvykle vysoké interpretační úrovně souboru, který pracuje v podmínkách venkovské obce, který svou inscenaci buduje jako skutečnou a nenechavou divadelní podívanou. Konečně, je i příspěvkem k devadesátému výročí jejího prvního uvedení, byť opožděným.

Loutkářská DS "C" Svitavy - manželé Šefrnovi, E.Lear - Edward

Východiskem práce souboru byly nonsensevé verše anglického viktoriánského básníka Edwarda Leara (1812-1888), vydané u nás v Odeonu 1984. Soubor rozehrává tyto radostné humorné říkanky pomocí stejně uvolněné hry s nejrozumnějšími předměty (tentokrát však nejde o inscenaci loutkářskou) tak, že jednak sděluje asociace, které v něm vyvolaly jednotlivé básničky, jednak svou hrou buduje vlastní téma - téma schopností a možností člověka navázat kontakt s druhými, vstoupit do společenství s nimi. Pro toto své humaní poslání i pro vysokou úroveň divadelního myšlení se inscenace jeví jako specifická možnost obohacení programu FEMAD

Dětský DS LŠU Olomouc - lidová pohádka - Stojí hruška

Soubor nejstaršího dětského věku podává s překvapivou životní moudrostí téma věčného koloběhu života a smrti v jímavé inscenaci založené na prvcích lidové obřadnosti i s její muzičností a výtvarnou čistotou (mj. výsledek systematické spolupráce s dětským miniorchestříkem téže školy) a pomocí jednoduchých odkrytě vedených loutek. Cena inscenace je nejen v zmíněné vše určující muzičnosti, ale i v režijní vyváženosti celku a v síle jejího etického a filozofického náboje. Práce Milady Mašátové, vedoucí souboru, je příkladem dokonalé syntézy metody dramatické hry a výsledného inscenačního tvaru.

Dětský DS Tatramani Sudoměřice u Bech. - Milena Lukešová - A když je někdy všecko na draka

Soubor dvou chlapců a dvou děvčat 12-16 let inscenoval poesii M.Lukešové ze sbírek

Nahej v trní a Já jsem přece Kateřina. Slovo "inscenoval" nevystihuje postupy ani výsledky práce nejpřesněji. Členové souboru se pomocí jednoduchých prostředků - staré záclony, hromádky provrtných dřivek, několika archů balicího papíru - vyznávají pomocí textů ze svých pocitů hledajících, zraňovaných, ostýchavě se skrývajících i hlasitě křičících dospívajících dětí. Nezobrazují - nehrají či nepředvádějí - pocity, nýbrž dávají zaznít metaforám, v kterých rezonuje radost, nejistoty a bolesti básníka, "herců" i diváka. Mají smysl pro humor, ale neschovávají se za něj vždy připraveni udělat úšklebek a jít od věci - přicházejí "nazí" s rizikem, že narazí na "trní". Vznikla inscenace, působící dokonalým souladem lidských osobností tvůrců, nalezenou předlohou a tématem, jeho aktuálností a angažovaností, zaujetí pro toto téma a všemi zvolenými prostředky. Inscenaci lze vytýkat technické nedostatky v aluvě či nevybudovanost některých point. Její lidská i divadelní poctivost a nepředstíratelná autentičnost a venkonce i úroveň divadelního myšlení a jímavost výsledku však z těchto nedostatků činí malichernosti.

"C" divadlo - bývalé Divadelní studio Jos.Skřivana Brno - Staří sumerové, J.Haidler -
- Gilgameš

Jaroslav Haidler, režisér a herec souboru, napsal na námět známé staré mýtické pověsti o Gilgamešovi scénář a realizoval je s Divadelním studiem Jos.Skřivana v Brně. Hlavní postava Gilgameš prochází světem a hledá odpovědi na otázky, které trápí lidstvo od nepaměti - chce se dopátrat pravdy o člověku, chce poznat svět ve všech jeho souvislostech. Okolí z něho učiní hrdinu a také se k němu tak chová; chce, aby se i on choval a jednal, jak si to ostatní představují. Gilgameš však nezradí sám sebe a zůstane věrný své pravdě až do konce, i když být hrdinou je velmi těžké.

Režie používá výrazové prostředky rituálního divadla, divadla masek a nechává se inspirovat výtvarným uměním. Obrazy vytvářené na jevišti, nejsou pouze samoučelným artefaktem, ale nesou vždy sdělení a význam, které směřují k celkovému tématu inscenace. Práce brněnského souboru je inspirativní především používáním netradičních výrazových prostředků a výtvarným řešením mizanscén.

Divadlo Lucerna Praha - W.Gombrowicz - Yvona, princezna burgundská

Komedie byla napsána v r.1937, v padesátých letech přeložena do češtiny a v té době také hrána v několika profesionálních divadlech. Je to první dramatický pokus tehdy už i za hranicemi Polska velmi známého prozaika - pokus originální, který v lecčems předjímá pozdější vývoj tzv. modelové dramatiky. Komedie má přehledný příběh: na neurčitém královském dvoře, poměrně tolerantním, kde vžitý ceremoniel se zachovává už poněkud ležérně, se objeví Yvona - bytost zevnějškem ošklivá a vnitřně vlastně žádná, absolutní nikdo. Není s čím komunikovat, ale ani manipulovat, není možné ji přispůsobit, ani jejím prostřednictvím realizovat svou představu o sobě samých jako soucitných, snášenlivých, ušlechtilých. Naopak, její nepohnutá a nepochopitelná ne-existence je silně zneklidňující a postupně působí kolem sebe vykojení vžitých norem, rozpad sebeklamů.

To je do té míry nepříjemné, že se nakonec všichni spojí, aby Yvonu elegantně zlikvidovali.

Uvedení Yvony je zajímavé jak dramaturgicky, tak inscenačně, jako příklad tzv. interpretačního divadla, které nemá daleko k tomu, co nazýváme divadlem autorským. T Tvůrci inscenace si přečetli starý text dnešními očima, autorovo téma pochopili do ~~hlubky~~ hloubky a přijali za své. Divadelní působivost představení zajistila režie - vynalézavým významutvorným aranžmá a názornou mizanscénou usnadnila hercům, kteří mohou ~~z~~ jednat přímo, "za sebe", bez psychologizování a přesto se jednotlivé scény odehrávají v ovzduší tajemna, napětí, hmatatelné přítomnosti nevysloveného.

Divadlo do kapsy Hradec Králové - Ema Zámečnicková a kolektiv souboru - Prométheus

Divadlo do kapsy je věkově velice mladým kolektivem s průměrem kolem 18 let. Pracuje formou kolektivní kreativní hry. Pro svoji inscenaci si zvolilo mýtickou báji o Prométheovi, kterou zpracovává v podstatě mimoslovními výrazovými prostředky. Inscenace je vybudována stylizovaným pohybem, významutvorným aranžmá, výtvarnými prvky a výraznou hudební složkou. Báje o Prométheovi je ^uspíše látkou ke kreativní hře, než popisem obecně známého příběhu. Tématem inscenace je popření významu Prométheova životadárného činnu v jeho podstatě (získání a darování životadárného ohně lidem) lidmi samotnými. Lidé učiní z Prométhea modlu a skrývajíce se za ní, nevyužívají oheň ve svůj prospěch, nýbrž proti sobě samým.

Inscenace přes některé nejasnosti ve výstavbě příběhu je příkladnou nesmírným nasazením a zaujetím všech členů mladého kolektivu o sebevyjádření moderními výrazovými prostředky. Je inspirativním zdrojem pro svou nápaditost, kreativitu, které koexistují ve spojení se sugestivní hudební složkou.

Dětský DS LŠU Písek - René Goscinny, Marie Husinecká - Buď fit!

Dětský soubor LŠU Písek, který tvoří 6 dětí, ~~převážně~~ chlapců, inscenuje epizodku z populární knížky pro děti francouzského spisovatele ~~R. Goscinnyho~~ R. Goscinnyho Mikulášovy prázdniny. Mikuláš v ní vypráví o zážitku s pedagogem - tělocvikářem v kempu u moře. "Inscenace" je humorným pohledem na plané pedagogické působení. Kratičké vystoupení vychází ve svých prostředcích z dramatické hry dětí, z jejich přirozenosti a spontaneity. Part dospělého (tělocvikáře) je řešen vždy chórem, čímž odpadá vždy problematické ztvárnování dospělých postav dětmi,; současně je tím získán velmi účinný prostředek rytmizace představení. Vystoupení je v podstatě krátkou humornou agitkou, již lze vhodně a účelně doplnit program FEMAD jako jeho vsuvku.

Anfas MěKS Černošice - Eva a Vladimír Zajícovi - Kotel

Anfas je jedním z mála divadelních souborů autorského typu ve Středočeském kraji, pracujících formou kolektivní tvořivosti. Anfas pracuje s výraznou znakovostí, je mu vlastní metaforičnost a tvoření významových spojení prostřednictvím koláže. To vše jsou i znaky charakterizující jeho inscenaci Kotel. Oproti minulým inscenacím nabyla na větší důležitosti i vlastní textová předloha, jejíž nesporné kvality napomohly

vzniku jedné z nejzdařilejších inscenací souboru.

Tématem inscenace je hledání pravdy, nadto však i položení otázky po způsobech postojů a jednání, jimiž lze pravdu prosazovat. To umožňují reminiscence na postoje a jednání Jana Husa, Štěpána Pálče a Jeronýma Pražského v souvislosti se známými historickými událostmi, odehrávajícími se kolem Kostnického koncilu ~~expedicií~~. Tyto reminiscence jsou předváděny skupinou potulných herců před zraky proti sobě stojících vojsk těsně před bitvou u Lipan, přičemž jejich zpřítomňujícím odrazem je rovněž chování herců mezi sebou.

Inscenace je pozoruhodná zejména pro kvality původní textové předlohy a inscenační postupy, používající koláže, výraznou znakovost a metaforu. Některé nedotaženosti, pramenící z režijní a herecké práce nejsou vážnou překážkou aktuálního divadelního sdělení, uskutečňovaného moderními výrazovými prostředky.

DS Sigma Olomouc - Jan Roubal volně na motivy novely W.Saroyana - A od toho tygra vy strach

nemáte ?

Věkově velice mladý soubor z Olomouce se pokusil, jako první u nás vůbec, o jevištní přepis Saroyanovy novely Tracyho tygr. Není patrně náhodné, že se tohoto průkopnického činu ujal soubor, jehož členové namnoze nepřekročili 18. rok věku. Soubor Saroyanovu humanismem dýchající novelu přečetl jako volání po potřebě autenticity mladého člověka, který teprve hledá své místo ve společnosti dospělých, a také ji tak inscenuje. To, že pro nalezení svého místa ve společnosti a nalezení sebe sama potřebuje člověk podle inscenátorů především lásku, je sice poněkud zjednodušující výklad Saroyanovy předlohy, leč, ve vztahu k věku inscenátorů, výklad pochopitelný. Spontaneita, razance a chuť s jakou všichni aktéři hry existují na jevišti a naléhavost, s jakou tlumočí divákům své sdělení přitakávají oprávněnosti takového výkladu.

Soubor ke své jevištní realizaci textové předlohy zvolil princip epického divadla, pracuje se střihem, který mu umožňuje rytmizovat představení. Sepětí a vztah výrazné pohybové složky inscenace se scénografickým řešením (kovová konstrukce evokující klec) jsou hlavními nositeli sdělovaných významů. Inscenace není bez problémů, zvláště xx v temporytmickém členění inscenace a v té souvislosti v pointování jednotlivých situací a v nedostatečném akcentování některých nejdůležitějších významových a dějových faktů. Přes tyto nedostatky lze inscenaci označit jako úspěšný pokus o jevištní realizaci nelehké literární předlohy.